

ЗОРЯНСЬКИЙ ХОР: ІСТОРІЯ У СВІТЛИНАХ

Минає 10 років від часу відродження народно-го хору агрофірми «Зоря ім. Плютинського». Однак історія цього чудового колективу нараховує уже не одне десятиліття...

Пісня – це душа народу, це безмежне поле, засіяне зерном історії, заквітчане людськими надіями.

А починалося все так... Спогади ветеранів про перший хор повертають нас у п'ятдесяті роки, в роки, з яких, власне, почалася історія села Зоря і колективного господарства, що розрослося на місці колишніх Сморжівських хуторів. Організатором сільського хору був корінний місцевий житель **Григорій Дмитрович Епик**. Працював Григорій Дмитрович тваринником, але понад усе любив пісню і саме з його ініціативи був створений хор. До речі, сім'я Епиків напрощуд співуча. Тривалий час у хорі співали не лише його фундатор, Григорій Дмитрович, а і багато хто з його родини, зокрема сини Всеволод та Микола. Учасниками колективу були жителі Зорі і навко-

«Самодіяльний народний хор».

Велику увагу колективу приділяв тоді відомий народний артист України **Сергій Козак**. Він подарував хору бандури. При хорі, з ініціативи **Лесі Мельник**, був створений жіночий вокальний ансамбль «Зоряночка», а також чудовим своїм виконанням дивував публіку ансамбль «Чумаки». До речі, сестри **Леся** і **Любов Мельники** – ветерани колективу. **Леся** влилася в нього у 1969 році, будучи ще 8-класницею. Привела вона сюди і свою меншу сестру **Любу**, тоді ученицю 6 класу. В подальшому утворився гарний дует сестер **Мельник**, які часто радували своїм виконанням серця вдячних глядачів.

Зорянці у Бресті. Дирижує **Йосип Трач**. 1973 рік.

лишніх сіл. Усіляко підтримував учасників художньої самодіяльності голова правління колгоспу **Володимир Антонович Плютинський**, він був щирим прихильником хору протягом усієї його історії.

Під кінець 50-х років в Зорі побудували клуб. На той час це була помітна споруда – простора, з колоннадю, з ліпниною на фасаді і у залі. Таким чином з'явилося справжнє, як тоді казали, «вонище культури на селі», основне місце для занять художньою самодіяльністю.

Першим керівником Зорянського самодіяльного хору був **Михайло Михайлович Земельський**. Під його керівництвом колектив виступав в обласному центрі, в селі Зорянської сільської ради. Перед гостями із Болгарії в Клеванському будинку культури колгоспний хор Зорі виступив з прекрасною програмою: це були патріотичні та народні пісні, а також пісні, що народилися в самому колективі. З року в рік шліфувався виконавська майстерність хору. У 1967 році на районному огляді художньої самодіяльності, присвяченому 50-річчю Великого Жовтня, зорянці зайняли чільне місце. Це був перший великий творчий успіх. Він не міг не залишитися непоміченим. 1969 року постановою Міністерства культури України, хору колгоспу «Зоря комунізму» було присвоєно почесне звання

творчим візитом відвідав місто Брест сусідньої Білорусі, де справив дуже приємне враження. Виконання пісень уже звучить на професійному рівні. Всі державні свята в області і районі не проходили без Зорянського хору. Для колективу шийот нові концертні костюми, самодіяльні артисти взувають нові чобітки, а в жіночій частині з'являються нові віночки, стрічки, свити, кокошники і т.д.

Як бажаного гостя, хор колгоспу «Зоря комунізму» знову запрошує до Білорусі, на цей раз в ордену **Леніна** колгосп «Рассвет ім. Орловського». Колектив побував у цьому господарстві двічі: взимку 1978 і влітку 1985 років. Хор очолював **Микола Павлович Фенглер**, викладач Рівненського інституту культури. Протягом півтора десятиліття з його ім'ям пов'язані чимало славних сторінок в історії колективу. Зауважимо, що у роки, про які йде мова, передові колгоспи часто обмінювалися своїми самодіяльними колективами. Так, народний хор колгоспу «Рассвет», разом зі своїм ушлавленим головою **Василем Костянтиновичем Старовойтовим** приїздив у «Зорю». Концерт цього колгоспного хору в Зорянському Палаці культури, як і виступи зорянців в «Рассветі», пройшли з приголомшливим успіхом.

Концерти, концерти, концерти... Записи на телебаченні, радіо, виступи на столичній сцені у Палаці

Колгоспний хор зразка 60-х років.

«Україна», на всеукраїнському фестивалі «Сонячні кларнети». У колективі – сильна оркестрова група, баяніст-віртуоз **Микола Орчинський**. Хор нараховує до сімдесяти чоловік: механізатори, вчителі, бібліотекарі, садоводи, інженери, медики... За весь час своєї діяльності колективу, збагачуючи свій репертуар, наполегливо працює над вдосконаленням вокально-хорової майстерності. Сопістами хору в час його розквіту у 70-х 80-х роках були **Марія Крута**, **Надія Самкова**, **Микола Епик**, **Ніна Кашернюк**, **Люба** і **Леся Мельники**, **Валентина** і **Степан Рибачуки**, **Анатолій Юхимчук**, **Анатолій Бойк** та інші.

У 1987 році на запрошення **В.А. Плютинського**, в колектив прийшов **Микола Дацик**. **Микола Володимирович** на той час працював художнім керівником Чернівецького народного хору, і був помітним постаттю у хорових мистецьких колах. Але саме у «Зорі» (пізніше так називався професійний колектив під його керівництвом) **Микола Дацик** став заслуженим діячем мистецтва України.

Саме на основі самодіяльного народного хору був створений вокально-хореографічний ансамбль. До його складу із самодіяльного хору на перших порах увійшли **Леся** та **Любов Мельники**, **Микола Епик**, **Марія Холодзько**, **Надія Самкова**, **Анатолій Максимчук**, **Олексій Фісянчук**, **Олексій Римар**, **Анатолій Гуз**, **Ніна Кашернюк**, **Галина Шило**, **Руслана Фісянчук**, **Любов Епик**, **Анна Побурчак** та інші. З Київського хореографічного училища в Зорю приїхала група танцюристів і колектив переходить на професійну основу, а у 1992-1997 роках працює при Рівненській обласній філармонії. Причому професійними артистами стали і ряд колишніх самодіяльних.

Гастролі проходять по всій Україні, в Росії, Чехії, Польщі, Австрії. **Микола Дацик**, використовуючи свої творчі здібності, разом з колективом почав творити свої власні пісні, які заслужили любов і шану місцевих жителів та принесли колективу всеукраїнську популярність. **М. Дацик** пише музику до віршів **О. Богачука**, **М. Степанюка**, **І. Струцюка** та ін. Однак у скрутних 90-х роках чинники від культури ансамбль реорганізували.

І ось 10 років тому відродився хор. Тепер уже під керівництвом **Олени Захарівни Коник**. Повернулися по-суті у новостворений колектив і ряд ветеранів тих, колишніх хорів. Але влилася в нього і нова талановита молодь. **Олена Коник** великих фізичних і творчих зусиль вартувало повернення, можна так сказати, славного зорянського бренду на районну та обласну сцену. Ім'я народного хору агрофірми «Зоря ім. Плютинського» сьогодні, як і раніше, добре відоме на Рівненщині та за її межами – дякуючи творчому неспоккою його керівника та учасників.

Отже, з ювілеєм вас!
Підготувала **Ніна КАШЕРНЮК**.

Вокальний ансамбль «Зоряночка» на фестивалі в Клевані.

В колгоспі «Рассвет ім. Орловського». Другий зліва – **Микола Фенглер**.

Самодіяльний народний хор колгоспу «Зоря комунізму». 1983 рік.

Учасники вокально-хореографічного ансамблю «Зоря».

Народний хор агрофірми «Зоря ім. Плютинського».